

Dansk Folkeparti vil gerne appellere til alle i salen om at bruge deres sunde fornuft. Jeg har sagt det før, og jeg kan ikke forstille mig et eneste medlem her i salen, som ikke kan støtte det her forslag. Vi bliver alle sammen ældre, men jeg har lidt på fornemmelsen, at der sidder nogle i salen, som tror, at de aldrig bliver ældre, og at de aldrig får behov for en plejehjemsplads. Det er ikke rigtigt. Der er en ting, der er hundrede procent sikker: Alderen kan vi ikke løbe fra.

Vi har en forpligtigelse til at tage hånd om vore ældre. Så sent som i går sagde statsministeren: Vi skal have handling bag vores ord. Og her er virkelig et forslag, hvor man kan sætte handling bag ved ordene, så det batter noget.

Ministeren indledte med at kalde det et paradeforslag, så jeg vil da godt indbyde alle Folketingets partier: Jeg synes, at vi alle sammen skal deltage i den parade.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om anstændig behandling af plejehjemsbeboere.

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Fremsat 25/1 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Baggrunden for hr. Frank Dahlgaards forslag er jo den senere tids debat om forholdene for ældre mennesker på plejehjem. Og det er bestemt

i den debat nogle rystende og helt uacceptable forhold, der er blevet beskrevet, og på den måde kan man sige, at intet er så skidt, at det ikke er godt for noget, for vi har her fået et udgangspunkt for en ny debat og et afsæt til at snakke sammen, vi, der har et medansvar for ældrepolitikken, om, hvad vi kan gøre for at ændre på de forhold, som vi synes er uacceptable.

På den måde er det et sympatisk forslag, men jeg mener, at det er meget urealistisk, fordi det bygger på, at man kan sidde i et ministerium som socialminister og skrive til f.eks. landets plejehjemsledere, at nu må de sørge for at tage sig ordentligt af beboerne. Derudover mener jeg, at det i virkeligheden er lidt at stikke befolkningen blår i øjnene og fremstille det, som om det er det, der skal til. Men jeg forstår godt baggrunden for at foreslå det, og det kan jo bruges i en debat om, hvad vi skal gøre.

Noget af det, hr. Frank Dahlgaard også foreslår, er at diskutere tilsynet med plejehjemmene. Det var sundhedsministeren og jeg i samråd om såvel i Sundhedsudvalget som i Socialudvalget den 20. januar, hvor der var en meget lang og meget udmærket og konstruktiv debat om tilsynet.

På den baggrund lovede jeg udvalget, at jeg for det første her og nu ville skrive til kommunerne, der i dag har ansvaret for tilsynet, for at indskærpe dem, hvad reglerne går ud på, for jeg mener, at en del af de problemer, der er, drejer sig om, at de ikke opfylder de regler om tilsyn, der er i dag. Det første, man skal sørge for, er, at de regler i hvert fald bliver overholdt.

Såvel sundhedsministeren som jeg lovede også at tage initiativ til at undersøge, hvordan de gældende tilsynsregler på sundheds- og socialområdet faktisk anvendes i praksis, om de er gode nok, og hvad vi eventuelt kan gøre.

Så der er ligesom lagt op til et større eftersyn af tilsynsreglerne og den måde, de fungerer på.

Derudover er regeringen inde i nogle overvejelser om forskellige initiativer til gavn for de svageste ældre, som i høj grad berører nogle af de områder, som hr. Frank Dahlgaard også er inde på. Man kan sige, at en del jo også handler om at diskutere, hvordan man får tydeliggjort, hvad der er god kvalitet – også som et udgangspunkt for at føre et ordentligt tilsyn. Man skal jo ligesom vide, hvad det er, man skal kigge efter, hvad der er godt og skidt, og hvad der er acceptabelt og ikke acceptabelt.